

EMBER MÁRIA
Egy kép alá

ROSSZKEDVŰ KISFIÚ LEHETSÉGES TÖPRENGÉSEI
ÚTON A GÁZKAMRA FELÉ

1.

VAGY

2.

Mindig sejtettem, hogy Anyu
jobb szereti nővéremet.
Most is azt mondták, menj szépen
a bácsikkal, hiszen együtt
ugysem lehetne fürdenünk.
Majd azután találkozunk.

De hazudtak! De hazudtak!
Képembe belehazudtak!
Mert különben mit keresne
ez a vénséges vén banya
a sok pisissel előttem,
ő talán fűtyit növesztett
s bejöhet velem fürödni?

És most megint azok jártak
rosszul, akik árvaházban
nevelkedtek, akiknek nincs
apjuk, anyjuk, nagyszülejük- -

amazoknak a vagonban
volt mit enni, mi csak néztük,
sírtunk vagy már nem is sírtunk,
én a magam részéről nem
szerzem meg ezt az örömet
a hülye felnőtt világnak- -

Anyu! Anyu! Éhes vagyok.
De még jobban szomjas vagyok.
És nem fogom megtalálni,
ha lesz egy csap az út mellett
(ahogy a tiszt úr ígérte),

mert már olyan fáradt vagyok,
és borzasztó melegem van,
ezt a rohadt nagykabátot
miért nem vette le rólam
a testvérem . . . hogyha testvér
lenne igazán és nem csak
egy hencegős és felvágós,
árulkodós, undok, s engem
Anyutól eltávolító
kofa, röhencs, sugdolódzó,
farát riszálva járató. . .

És megint bebizonyosult,
amit mindig is sejtettem,
hogy magamra hagynak engem,
mert az Anyu őt szereti. . .

amelyik más rendet nem tud
kitalálni, mint azt, hogy a
vénséges vén Dadus most is
a gyerekek között legyen;
bezzeg Igazgató Úrék,

de a lány is, aki náluk
„lakott” – biztosan a jobbik
helyre került, ahol enni
s főleg inni! előbb adnak- - -

mert különben mért akartak
volna minket rábeszélni,
hogy maradjunk csak nyugodtan
ott, ahová kesztyűjével
intett, hogy mi arra menjünk,
az a csodaszép katona- - -